



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 1/01

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu dňa 18. januára 2001 predbežne prerokoval sťažnosť proti rozhodnutiu o overení alebo neoverení mandátu poslanca Národnej rady Slovenskej republiky a podnet Ing. Z. B., bytom K., zastúpeného JUDr. M. B., advokátom, K., vo veci porušenia jeho práva podľa čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a takto

### **r o z h o d o l :**

Sťažnosť Ing. Z. B. proti neovereniu mandátu poslanca Národnej rady Slovenskej republiky **o d m i e t a** ako podanú oneskorene.

Podnet Ing. Z. B., ktorým namieta porušenie svojho práva podľa čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnený.

### **O d ô v o d n e n i e :**

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol dňa 13. októbra 2000 doručený návrh Ing. Z. B., bytom K. (ďalej len „navrhovateľ“), v ktorom žiadal, aby ústavný súd vyslovil, že čl. I § 48 ods. 1 zákona č. 223/1999 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 80/1990 Zb. o voľbách do Slovenskej národnej rady v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „volebný

zákon“), nie je v súlade s článkom 30 ods. 4 a čl. 132 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

Navrhovateľ žiadal začať konanie aj podľa čl. 129 ods. 1 a čl. 130 ods. 3 ústavy. Podľa čl. 129 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnosti proti rozhodnutiu o overení alebo neoverení mandátu poslanca Národnej rady Slovenskej republiky. Podľa čl. 130 ods. 3 ústavy ústavný súd môže začať konanie aj na podnet právnických alebo fyzických osôb, ak namietajú porušenie svojich práv.

Navrhovateľ tvrdí, že znením § 48 ods. 1 volebného zákona v znení novely č. 187/1998 Z. z. a neskôr novely č. 223/1999 Z. z. došlo k porušeniu jeho práva uvedeného v čl. 12 ods. 1 a 2 ústavy. Podľa jeho názoru v oboch prípadoch ustanovenie § 48 ods. 1 volebného zákona porušuje jeho základné práva a slobody.

Navrhovateľ kandidoval vo voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky na 16. mieste kandidátnej listiny Strany maďarskej koalície. Pretože Strana maďarskej koalície získala vo voľbách 15 mandátov, stal sa navrhovateľ prvým náhradníkom. Znenie ustanovenia § 48 ods. 1 zákona č. 187/1998 Z. z. poskytovalo možnosť výberu náhradníkov politickou stranou bez ohľadu na poradie. Strana maďarskej koalície túto zákonnú možnosť využila a na uprázdnený mandát ustanovila iného poslanca, a nie navrhovateľa, čím podľa jeho názoru porušila jeho základné práva a slobody uvedené v čl. 12 ods. 1 a 2 ústavy. Druhýkrát došlo k porušeniu jeho práv po prijatí novely volebného zákona pod č. 223/1999 Z. z., kedy opäť Strana maďarskej koalície určila ako náhradníka iného poslanca.

Plénum ústavného súdu uznesením sp. zn. PL. ÚS 29/00 dňa 7. decembra 2000 vylúčilo časť podania navrhovateľa na samostatné konanie v senáte ústavného súdu. Vylúčenú časť senát posúdil ako sťažnosť proti neovereniu mandátu poslanca Národnej rady Slovenskej republiky podľa čl. 129 ústavy a § 71, § 72 a § 73 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a ako podnet podľa čl. 130 ods. 3 ústavy, ktorým namieta porušenie

svojho práva podľa čl. 12 ods. 2 ústavy konaním Národnej rady Slovenskej republiky pri aplikácii § 48 ods. 1 volebného zákona.

V sťažnosti proti rozhodnutiu o overení alebo neoverení mandátu poslanca navrhovateľ tvrdí, že k nesprávnemu overeniu alebo neovereniu poslaneckého mandátu došlo 1. februára 2000. Paragraf 72 ods. 2 zákona o ústavnom súde ustanovuje na podanie sťažnosti proti uzneseniu o overení alebo neoverení mandátu lehotu 30 dní. Navrhovateľ sa na ústavný súd obrátil 12. októbra 2000, čiže až po márnom uplynutí tejto lehoty. Preto je sťažnosť navrhovateľa podaná oneskorene.

V podnete navrhovateľ namieta iba porušenie svojho práva podľa čl. 12 ods. 2 ústavy. Ústavný súd v rozhodnutí sp. zn. PL. ÚS 14/98 vyslovil: „Porušenie zásady rovnosti v právach má charakter porušenia základného ústavného práva iba vtedy, ak je spojené zároveň s porušením aj iného základného práva.“ Táto veta vyjadruje myšlienku konštantnej judikatúry ústavného súdu, podľa ktorej je čl. 12 ods. 2 uplatniteľný iba v spojitosti s niektorým zo základných práv a slobôd. Navrhovateľ však takéto právo alebo slobodu neuviedol, a preto je jeho podnet zjavne neopodstatnený.

Ako uvádza aj navrhovateľ, k porušeniu jeho práva malo dôjsť aplikovaním ustanovenia § 48 ods. 1 volebného zákona, a to dňa 1. februára 2000, kedy bol platný a účinný volebný zákon v znení zákona č. 223/1999 Z. z. Ústavný súd už v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 96/93 vyslovil: „Konanie o podnete právnických alebo fyzických osôb, ak namietajú porušenie svojich práv podľa čl. 130 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, nemožno začať a vysloviť v ňom porušenie ústavného práva, ak takému konaniu musí predchádzať konanie podľa druhej hlavy tretej časti zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov a podnecovateľ pritom nemá procesnú legitimáciu na začatie takého konania.“

Ústavný súd pokladá každý normatívny právny akt za súladný s ústavou dovtedy, kým nevysloví jeho nesúlad s ústavou. V deň svojej aplikácie 1. februára 2000 bolo ustanovenie § 48 ods. 1 volebného zákona platné, účinné a vychádzajúc z prezumcie

ústavnosti normatívnych právnych aktov i ústavné. Podľa navrhovateľa však boli jeho práva porušené aplikáciou § 48 ods. 1 volebného zákona, ktorej zákonnosť nespochybňuje. Ako fyzická osoba však nemá aktívnu procesnú legitimáciu na začatie konania o súlade právnych predpisov. Ústavnosť správnej aplikácie zákona nemožno napadnúť bez napadnutia ústavnosti samotného zákona. Aj z tohto dôvodu je podnet zjavne neopodstatnený.

Preto ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. januára 2001